

VJEŠTINA ŽIVLJENJA

(Kako bolje živjeti doma i u društvu)

O našem ponašanju službeno i privatno mnogo se pisalo u našim glasilima. Jasno je da smo mi pomalo sve to i pozaboravljali. Mi živimo i komuniciramo onako kako znamo i snalazimo se u raznim situacijama.

Mnogo toga zavisi na kakove smo se ljude (čujuće i gluhe) mi namjerili i hoće li nas ti ljudi shvatiti i razumjeti, odnosno mi njih. Nama je svakodnevno potrebna uljudna odvažnost, samopouzdanje i vještina ophođenja da bismo uspjeli ostvariti ono što pošteno želimo. Mnogo puta naši gluhi ljudi nisu uspjeli u svom naumu, jer se nisu znali pravilno postaviti. Mnogi naši beskućnici i nezaposleni postali su nečije žrtve i upadali u loša društva, bili maltretirani i proganjani.

Tečaj vještine življenja potreban gluhim!

Ovih proljetnih dana dopale su mi u ruke jedne zagrebačke novine - "Zagreb News" - u kojima piše da se tijekom ove godine u gradu otvara akademija "Vještina življenja", i to prva u Hrvatskoj. Odlična stvar! Program akademije ne će biti općeobrazovni predmeti nego vještine iz svakodnevnog života. Takovih škola i tečajeva ima širom svijeta, a najviše na Zapadu. O tome sam razmislio i zaključio da bi i nama gluhim dobro došla takova škola (tečaj).

Evo nekih predmeta koji se uče u takovim školama: društvene vještine za unapređenje ljudske osobnosti i sigurnog nastupa, prezentacija kvalitete života svakoga čovjeka. Polaznici će tako učiti o organizaciji i vještinama komuniciranja, o lijepom ponašanju, protokolu, kulturi i umjetnosti, dekoraciji cvijećem i uređenju prostora, pravilnoj prehrani, osobnom stilu u modi. Kako prirediti formalnu večeru ili zabavu, itd.

Nama gluhim bi dobro došli "večernji tečajevi", npr. pri školi "Slava Raškaj" - 3 puta tjedno, i to pretežno za mlade. Ako ikada uđemo u Europu (kao da nismo), da budemo spremni za lijepo ponašanje i komuniciranje, da nam se ne smiju i sprdaju: "Ma pusti Hrvate, oni su - balkanske seljačine!"

Na tim tečajevima bilo bi najvažnije naučiti biti sretan čovjek koji će zavoljeti: lijepo ponašanje i u raznim prilikama u kući i društvu, bonton, protokol; koji će voljeti kulturu i šport, lijepo komuniciranje u kući i društvu s gluhim drugovima i naročito znati lijepo komunicirati sa čujućim kolegama na poslu, sa susjedima u kući, pa u dućanima, restoranima, u razgovoru s liječnicima, poštarima, policajcima i službenicima na šalterima.

Ako se mi budemo uvijek lijepo ponašali, mnogi građani će nam rado pomoći da svladamo barijere. Vjerojatno 80 posto gluhih nikada nije pročitalo knjigu "Bonton"!

Dalje bismo mogli učiti: kako otkloniti lakše kvarove u svom domu: vodokotlić, svjetlo, vodopipe u kuhinji, namještaj i drugo. Lakši kvar na automobilima, kućanskim aparatima i dr.

Jako je važno u svom domu znati pružiti prvu pomoć povrijeđenima i bolesnima i pozvati susjede. Kad se rodi malo dijete u kući je najvažnije naučiti sve potrebno kako s bebom i što joj treba da uvijek bude zdrava i dobro.

Jedan divan čovjek koji nas je učio živjeti

Starija generacija gluhih rado se još uvijek sjeća jednog divnog čovjeka, našeg nastavnika, gospodina Zvonka Jurasu. On je bio velik čovjek i naš učitelj. Od njega smo mnogo savjeta primili kako čovjek treba živjeti i raditi, učio nas pravilima lijepa ponašanja i stotinama drugih stvari i pojmova. On je bio uvijek ozbiljan i ljubazan učitelj. Svakog dana nakon sata ostavio bi akademskih 5 minuta za nas. Svašta smo ga pitali, samo ne o seksu, što je nas fakine najviše zanimalo! Bio nam je drugi otac i mnogi su poželjeli da im bude pravi otac. On je bio naš potpuno, uvijek je bio bilizu nas gluhih. Jako je volio putovati - obišao je cijeli svijet. Volio je mnogo učiti - postao doktor i profesor! Danas mirno počiva na varaždinskom groblju, ali u našim srcima još živi.

Mladima se danas pružaju veće mogućnosti

Davnih pedesetih godina prošlog stoljeća, kad smo mi stariji bili đaci, nije bilo ni dobrih knjiga ni pribora kao danas. Nit' si imao čime pisati - niti po čemu. Jednu olovku dijelili smo nas dvoje-troje učenika, a ista bilježnica služila nam je s početnih stranica za Povijest, a sa stražnjih za Zemljopis!

Danas su knjižare krcate dobrim knjigama, enciklopedijama i raznim priborom. Naši mlađi članovi bi s lakoćom svladali gradivo večernjeg tečaja: "Umijeće življenja - vještina života!"

Potrebna je samo inicijativa i organizacija djelatnika i volontera našeg Saveza da tečaj organiziraju, pronađu predavače, gluhe i čujuće, koji će zanimljivim predavanjima i demonstracijama privući članstvo. A onda: "Naprijed mladi!"

Petar Šakić